

kjót kom til Føroya úttanfrá. Tá vóru Føroyingar sjálvbjargnir. Nú slapt ikki av við føroyskt kjót. Tað var kortini vanskiligt at nevna familjur í Havn, sum ikki ótu kjót dagliga. Tá ið ein gekk í gotunum í Havn og sá, hvussu fólk var klætt, var eingin grund til at harmast yvir fátækradóm. Kjót, sum kom inn, var ringt: blánað, tuberkláð. Tað var betri hjá Donum at geva kjót til tey arbeiðsleysu og lata okkum fáa milliónurnar, ið bøndurnir og tey arbeiðsleysu finga. Dagligt breyð var nóg mikið. Gav nakar, skuldi hann geva tigandi.

P. M. Dam:

Tað var rætt, at sumt kjót ikki var gott. Men annars var tað etandi. Winther hevði jú í rørandi orðum greitt frá, hvussu gott tað var. Hvat visti Niclasen um tey fátæku í Havn? Sum hann talaði, visti hann einki ella vildi hann einki vita. Í Føroyum hava vit dagligt breyð, segði Niclasen. Nei, so var ikki. Niclasen kundi hóskandi vísa sít gávumildi tigandi við at stemma tigandi — men at vera tigandi um sínar gerðir, tað var vist tað, ið N. N. minst dugdi til.

Debes

helt, at N. N. hevði fingið Havnina í rangastrúpan. Tað var ikki alt Havnarfólk, ið gekk á Havnargøtum.

J. Patursson:

Danska kjót var tuberklafongt — skósvortukjót, sum ein Danskari segði. Ikki var gott at gera ollum til passar. Verður kríggj, finga vit einki kjót, tí neytini vóru ikki fleiri enn fyrr. Tað loysti seg ikki at hava neyt — og eftir viðurskiftunum var produktionin ov lítill. Um rætt var, skuldi verið fleiri flitidjór og færri mjólkkyr. Hann harmadist yvir, at amtmáðurin skuldi hava sagt, at 90 % av fólkinum ikki skuldi hava ráð at keypa kjót. Hetta var at gera Føroyingar til eitt neyðarfólk. Vit finga so einki lán, ongan kredit o. s. fr. Hvor tannleys kelling kundi liva til jóla. Teir gomlu ótu ikki fekt til jóla — teir ótu ræst.

P. M. Dam

helt við J. P., at tað var ein forlorin stollleiki ikki at viðganga fátækradómin. At lást stóru og erpin var beinleiðis at bedraga. Tað var skeiðt at fáa kredit uppá at lást stimbrari, enn ein var. Tá bóndin talaði um ræst kjót til jólamat, var tað gaman í hjá honum at siga, sum hevði hjallarnar fullar. Annars var at siga, at skuldu Føroyingar fáa ræst kjót til jóla av tí innfutta bíliga kjotinum, mátti tað innforast áðrenn jól.

A. Samuelsen:

Menn finga ikki dogurdamat í heila takið. Tað var færligt at stempla kjót sum skósvortukjót, tuberklakjót úttan bevis. Kjót var kontrollerað, men ikki tað føroyska. Tað var ikki av donskum kjóti, vit høvdu fingið tuberklar. Patursson og Niclasen vildu innføra reva fyr í drepa lomb.

Vórðu lombini dripin, finga vit jú ongan seyð. Føroyskt kjót hevði góðan pris, 60 oyr. pund ið.

N. Niclasen:

Føroysk neyt vóru sunn. 60 oyr pund ið var góður prisur fyrr, tá ið arbeiðslønirnar vóru lágar. Nú vóru 60 oyr lítill prisur, tá ið arbeiðslønirnar vóru so ræðuliga høg. Producentarnir finga bert 30—40 oyr fyri pund ið. Danir seldu okkum hundahvalpar fyr 100 kr. — fyr eitt heilt neyt. Hann vildi atvara at fara so fram móti okkara landmonnum, at vit máttu geva teimum tilskot. Nóg av fiski var ofta við Føroyar — tað var treyðugt so, at menn kundu fáa at kóka.

A. Samuelsen

upplýsti, at N. Niclasen hevði gjørt sær tilgáð av tí danska kjotinum.

N. Niclasen.

Ein skuldi ikki sum Dam sláa uppá hungurtrumluna. Hann helt tað vera sjáldan, at A. Samuelsen gekk saman við socialistum. Ein skuldi ikki siga ósatt, ikki spotta Gud.

P. M. Dam:

Eg havi sitið og stuttleikað mær við at líka saman Niclasen nr. 1 og Niclasen nr. 2. Hesin maður gongur altíð duplurt:

Nr. 1 sigur: Tú skalt ikki liva av øðrum.

Nr. 2 sigur: Tú skalt fáa hægstu prísir av ólukkudýrum.

Nr. 1 sigur: Tú skalt gera gott tigandi.

Nr. 2 talar duplurt so langt, vilt og breitt sum nakar annar.

Nr. 1 ræður frá og nr. 2 ræður til tað sama.

Nr. 1 vil verja heimaproduktionina.

Nr. 2 vil verja útlendskar kjot-handlarar.

Nr. 1 sigur, at vit einki skulu tala um hungur men tuga neyðina burtur fyr at fáa rúman kredit.

Nr. 2 ræður frá at spotta Gud, ið sigur, at vit skulu hjálpa í neyð.

Nr. 1 sigur: Tú skalt ikki ljúgva.

Nr. 2 ræður til at siga ósatt, at fólk hava tað gott, sum veruna hava tað ringt.

Niclasen skuldi fylgt ráðunum og tikið 4 ára feriu fyr at geva sær stundir at smíða ein persón burtur úr nr. 1 og nr. 2.

Við 3. viðgerð varð broytingaruppskotið viðtikið.

Sjálvvandi og sjálvbjargni.

Oll tey, sum lata tilvilja ráða, verða oftast fyr skaða á ein og annan hátt.

Men hini, sum sikra seg móti trupulleikum lívsins, njóta gleði av verukum sínum.

Fólk sikra seg móti svartaspillu við at sproyta velturarnar, sikra seg við at leggja grót í bátin móti stormi á sjóvi, sikra seg móti bráðsött við at sproyta

seyðin, sikra seg móti ymsum sjúkum við at vaksina børnini, sikra seg fyr líkamligum skaða og lívláti til gagns fyr síni, sikra seg í sjúkakøssum, sikra neyt, sikra bátar og skip og mangt annað, — men tað er minni lutur av føroyskum húsum trygd móti brandi og øðrum skaða.

Og hendir tað óhapp, at húsbrennur, so verður skaðin oftast størri, en fólk orka at bera.

Altso er tað rættari at tryggja ognir sínar — um ikki fyr alt virðið, so tó eftir forimuni.

Væl veit eg, at mong ikki hava ráð til tess — tí verri! Men framtíðin broytir kanska okkurt við at lætta um hesa byrðu.

Hvor veit?

Rætt gera oll, sum sikra seg — sjálvt í útlendskum felogum. Men rættari er altíð at tryggja seg í felogum innan fyr sít egna landamark. Harav verða aðrar góðar fylgjur — millum aðrar: peningarnir virka í landinum til gagns fyr oll í lívi og virki.

Fyr mannaminni og til henda dag hava góðir Føroyingar roynt at fáa í lag almenna føroyska trygging, sum lovgingið skuldi eiga. Og enn er einki úrslit.

Men privatir menn hava stovnað føroyska felagið

„Trygd“

fyr fáum árum síðani. Hetta felag hevur í hesi fáu árin virkað við góðum úrsliti bæði peningaliga og ikki at gloyma hitt, at fólk í Føroyum tryggja nú dagliga meir og meir í tí.

Soleiðis kann nevnt, at lutapeningar felagsins at byrja við vóru 52 tús. kr., og nú um 100 tús. Herav síggja vit, at tað skal stóru brandur til at tæma kassan, hvat vónandi er, ikki má ske.

Sjálvsagt má »Trygd« eins og onnur felag reassurera, so at onnur felag úttan oyggja njóta inntøkur av hesum felagi. Og soleiðis verður tað framvegis um vit í Føroyum ikki fáa egna reassurans.

Her átti lovgingið skjótast møgult at stovnað sín reassurans, soleiðis at púra allir pengarnir blivu í landinum.

Og hervið eru pengar at tjena; tí eg kann ætla, at »Trygd« sjálv ikki ábyrgist meir en ein triðjung í mesta lagi, og hinir tveir fara í útlendsk felag — fyr trygging móti føroyskum húsabrandi, sum tí betur er lítil og eingin.

Og eitt veit eg, at vil lovgingið leita sær kunnleika hjá »Trygd«, so fær tað at vita alt, sum tað ynskir. Og tann kunnleiki stuðlar tinginum óivað til virkis.

Til reassurans tingsins nýtast eingir pengar — einans garanti og harvið góðar inntøkur.

Tá vit hugsa okkum, at virðið av húsum í Føroyum liggur um 40 mill. kr., og brandpreman við 4 pr. Mil gevir eina árliga inntøku av 160 tús. kr., so kann ein og hvør síggja, at her eru miklar inntøkur fyr tingið, um tað bara tekur tær. Reassurans tingsins kemur altso blundandi

Máling Tapet Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Hús til salg

við markað Trongisvág-Tvøroyri, tætt við koyrivegin, 17×9 alin við úthygningi 7×8 alin og stórum belongaðum hjallara og tveimum hjallum, væl umsitin. Stórt úttanumstykki. Góðar kondisjonur.

Martin Thorsteinsson.

at geva einar 125 tús. kr. inntøkur árliga.

Og sjálvt um vit ikki rokna inntøkur tingsins av hesum reassurans meira enn 100 tús. kr. árliga, so verða har milljónir at tjena í framtíðini.

Hesi tol eru so lágt sett, at sjálvt um ein tvífaldaði tey, so vóru tey ikki ov høg.

Oll assuransufelag virka eftir statistik, og vil tingið gera tað sama, so finnur tað, at risikoin er so gott sum eingin.

Til dómis hevur »Trygd« ikki latið eitt oyr fyr húsabrua seinasta roknskapsárið.

Kontóráttlogur reassurans verða so gott sum ongar; tí tað arbeiði er einans í korters tíð dagliga. — Meginarbeiðið ger »Trygd«.

Oll, sum tryggja seg og sítt, eru sjálvbjargin. Men hini koma sær í sjálvanda.

N. A. EIDESGAARD

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hermligt Samvær.

Mandag: Læsestue.

Onsdag: Mindsteafdelingen.

Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime.

Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver Søgne dag.

Jól í Føroyum 1935

Kemur út um 1. december í ár. Heftið verður ógviliga prýðligt við vokrur myndum og góðum jólahestri. Minnist til at bíleggja tað hjá teimum, sum eru biðin um at tekna haldarar.

Foto-framsýning.

Sunnudagin hevði Føroya Ferðamannafelag aftur myndframsýning. Har vóru komnar fleiri góðar myndir afturat, so myndatalið var upp í móti 300. Náttúrmyndir vóru tær flestu, og fleiri vóru so vakrar, at ein hevði ilt við at ríva seg leysan aftur frá teimum. Myndir frá vinnulivinum vóru ov fáar, tó vóru væl av myndum av grindadrápi og rakstri, men frá fiskivinnu, fjallgongu og fulglalívi í björgunum kundi verið fleiri. Alt í alt var hetta ein frálík framsýning, og er tað tí so mikið sterri spell, at hon vakti so lítlan eftirans og varð so lítið vitjað, sum tilfellið var. Áðanin við hesi framsýning er at finna vakrar myndir, ið samstundis

eru væl hóskandi til »reklamur« fyr Føroyar sum turistland. Tríggjar premíur vóru givnar, og finga hesi tær: Frú Sanna Apol, Skopun, fyr myndina: ein flegamaður, 2. premíu fekk Jacob Jensen, Tórshavn, fyr eina mynd, ið sýnir dekkið á eini slupp í sama bili sum ein sjógvur floymir inn um stokkin, og 3. premíu fekk Anton Andresen, Tórshavn, fyr eina mynd av Áarvegnum og »trýkantinum«.

Fótbóltsleikur.

Seinasta sunnudag var leikur millum Seyrvágs boltfelag og Boltfelag Skottefagsins, (kemur tað rætta navnið hjá B. S. ikki skjótt). Annar backurin hjá B.S. gjørdi straffispark, dómari floytadði líka aftaná, tá ein S. Bari gjørdi eitt frispark, og dómdi hann straffispark, tað fór inn í netið, og endaði leikurin við 1—0.

Bilvanlukka.

Týskvoldið hendi ein bilvanlukka í Havn. Ein gomul kona Johanna Clementsen, ið var á veg út á trónna at mjólka, var úti í Matallá ákoyrd av eini bil. Hon fekk ymsar skaðar, men mest var tað høvðið, ið tað var gingið yvir. Tað var eitt spursmál, um hon slapp við lívinum; men hósdagin frættist, at hon var væl frægari og var við sítt fulla vit aftur. — Bilstýrarin sigst at vera úttan skuld í hesum óhappi.

Fólkataljing

verður um alt Føroyaland týsdagin í næstu viku.

Umfarssjúkur.

Heilt nógvir meslingar eru nú í Havnini; tað mesta, ið verið hevur hesa ferð, 2 tilfelli av paratyfus eru í Vágum. Eini 20 fólk hava nýrabetendils, ið tey hava fingið sum eftursjúku av hálsbetendils, sum nú eisini gongur í Havnini.

Hitt ræðuliga orðið kríggj ljóðar aftur út um helmin.

Eftir J. H. Danbjørg.

(Framhald.)

Hetta ger kanska sít tilt, at bæði maður og kvinna í Abessinien lovaðu at berjast til síðsta blóðsdropa, heldur enn at Mussolini skuldi fáa landið.

Eina tíð hevur landið havt samband við hitt frá bíbliusguni kenda landið Saba í Suðurarabien; men Abessiniararnir vilja vera við, at Abessinien var høvuðslandið í tí seinasta tíðini í hvussu var; og teir vilja eisini